

чице полна бисеро; Орони съ бисеро; семъ навеселю. *M. 511.*
Кошё с. с. 1) корзиночка (безъ ручки). 2) вѣнокъ цвѣтовъ въ видѣ мѣры, который въ иѣк. мѣстностяхъ кладутъ на голову невѣсты вм. вѣнка: обыкновенной формы; самый обрядъ заплетанья и надѣванья такъ вѣника: Кумътъ юк (невѣстата) покрива съсъ второ було червено (ко испѣрво има на образътъ малко червено було и коше отъ цвѣтя, пленено въ сѫбота отъ момытѣ като митра, което носи на главѣтъ доклѣ юк опрости кумътъ или деверътъ). *Ч. 24.* У момѣтъ ся събирамъ момы нейни еранки; девере-тѣ ходять та и носятъ тельть; това начать коше. *Ч. 19.*

Кошничаръ с. м. корзинщикъ: Като бѣхъ дѣте, ходихъ залѣгваніе при единъ кошничаръ, та го гледахъ като работаше. *P. С. 1.*

Кошоглѣ(в)ица с. ж. эпитетъ айы въ пѣсни: Що съ фали жалта дуно кошогла'ице? *M. 21.*

Кошоръ с. м. бол. см. кошуръ.

Коштеливъ пр. (*Пирдолъ*) см. костеливъ 2.

Кошуда с. ж. шильникъ (*растеніе—Alisma plantago*): На подни почви растатъ само мажъ, кошуди, диво тере, боделичина и др., ко вѣматъ почти никаква цѣнность. *З. 369.*

Кошудакъ с. м. мѣсто, поросшее шильникомъ: Тази ливада стрѣва, защото е сїамо кошудакъ.

Кошулъ с. ж. ум. **Кошулче с. с.** **Кошулица с. ж.** рубака, сорочка: Струмкеле, Струмке дивойко, Безми ме, Струмке, везми Не мoga, лудо, не мoga. Още са малка малечка, На дванадесетъ години На тринадесетъ кошулъи. *B. 169.* Утре одамъ въ Битоля, Да ти купишъ кошулъя, Кошулъя-та плетена, Горе долу везена. *M. 26.* Въ друмъ кес жа ке ходамъ, Царна кошулъя ке носямъ. *M. 223.* Ти си бѣше кестеница—Нищо, майко, не подаде, Ни кошульче, ни платенце, Ни платенце, ни чораби, Ни чораби, ни капица. *M. 45.* Яна назотъ му втила Кошулица копринена, Со бисеръ ю поднизана. *M. 248.* (син. риризѣ, ризенце).

Кошуръ с. м. улей: Въ таѣ градинѣ има и мѣсто отдѣлено край плѣта, дѣ си имѣтъ трѣвны (кошуры) нарядени, да си вѣдѣтъ плѣты, отъ коихъ обычно всяки Бѣлгаринъ селянинъ има. *Пк. 36.* (ср. шаръ, кошара).

Кошута с. ж. серна: Чи не новыка (Дойна), какъ то са ви Нѣй си поблѣшъ, кѣту кошута. *Пк. 20.* На Миленова пожница мѣри кошута лежеше. *Ч. 331.* ум. **Кошутка с. ж.** серночка: Нени ми, не мажко дѣтенце! Вѣнанче дѣждѣць—окжаше тѣ, Доще кошутка—дунще тѣ! *Ч. 294.* (син. сѣрна).